

[Hanna Reintoff.]

dene bortfalde. Endvidere skal der betales 800 mill. kr. til landbrugsfonden i fællesmarkedet, og man må vide, at den største og vigtigste ændring i landbrugspolitikken ved eventuelt medlemskab af fællesmarkedet netop bliver ophævelsen af importstoppet for udenlandske landbrugsvarer, således at mange af vores landbrugsmæssige beskyttelsesforanstaltninger bliver ganske illusoriske.

Det er formentlig heller ikke ministeren ubekendt, at landbrugsarealet i fællesmarkedet efter kommissionens redegørelse for Mansholtplanen skal reduceres med 20 mill. ha og antallet af landmænd med ca. 5 millioner. Det ledige areal skal bl. a. anvendes til rekreationscentre, og alle ved, at fællesmarkedet betragter dansk landbrugsjord som særdeles gunstig hertil på grund af vores meget attraktive kyststrækninger.

Højprissystemet i fællesmarkedet forøger produktionen og har bevirket dyrere fødevarer og enorme overskudslagre af smør, hvede og sukker. Det er ganske naivt at tro på landbrugets store prisforhøjelser ved dansk medlemskab af fællesmarkedet. Det eneste, der kan komme til at betale en prisforhøjelse, vil være landbrugsfonden, hvortil vi som sagt skal bidrage med de relative omkostninger ved prisforhøjelser og lageromkostninger som følge af overproduktion. Selv med Englands tilslutning til et udvidet fællesmarked vil vi have nettoeksport af landbrugsvarer. Allerede i dag eksporterer vi f. eks. kødkonserves til 130 lande. Det afgørende for landbrugets fremtid er ikke tilslutningen til fællesmarkedet, men simpelt hen en forbedring af vore landbrugsvarers kvalitet.

Alle lande kan give eksportstøtte, det er ingen kunst, hvis man ellers kan få regeringerne til det, men de færreste lande kan producere differentierede varer til differentierede markeder. Vi kan ikke komme uden om, at der er mange klager fra udlandet over danske landbrugsvarer. Engelske husmødre klager over hår — og jeg tror sågar en gang over cigaretstumper — i smørret, og japanske husmødre klager over, at der er 20 pct. vand i de danske kyllinger. Vi kender det også selv, at de svinder ind til det halve, når man skal bruge dem. Der er altså iøjnefaldende mangler ved kvalitetskontrollen, og jeg tror, der er meget langt igen, før vi er

nået til, som venstres ordfører var inde på, at vi bliver et eksklusivt spisekammer. Tværtimod er der en meget afgørende mangel i vores kvalitet, og det er dér, vi skal kunne gøre os gældende. Disse mangler afhjælpes ikke ved subsidier på danske forbrugerens bekostning. De afhjælpes ved bedre kontrol med produktionen, de afhjælpes ved afregning efter slagtet vægt og kvalitet.

Bestræbelserne for at blive medlemmer af fællesmarkedet har været meget omfattende gennem mere end 10 år. Mansholtplanen går ud på reducere af landbrugsareal og beskæftigelse ved landbruget i en målestok, der burde føles som en spand koldt vand i hovedet på danske landbrugslederes overophedede fællesmarkedshoveder. At benytte vor ansøgning om optagelse i fællesmarkedet som grundlag for nye, udvidede støtteordninger for landbruget er en form for galimatias, som vi på ingen måde kan støtte, og jeg tror, landbrugsministeren, hvis ministeren ville gå ind i debatten, ville have meget svært ved at komme med en rimelig og fornuftig begrundelse for det.

Selv om den landbrugsøkonomiske situation blev forbedret med ca. 20 pct. i 1969, fremsætter landbrugsministeren ikke alene forslag om en udvidelse af støtteordningerne, men der fremsættes også et principielt nyt forslag. Det principielt nye i forslaget om at fremme dyrkingen af proteinrige fodermidler er, at støtten skal fordeles efter arealet og ikke som hidtil efter produktionen. Dette nye princip er faktisk stik imod Krogstrupudvalgets forslag om at støtte den effektive landmand. 200 kr. pr. ha, om landmanden avler 1 eller 40 hkg pr. ha, ses der stort på. Teoretisk set kan en godsejer glemme at dyrke halvanden hundrede hektarer og så påstå, at markerne ligger brak på grund af fejlslagen høst af hestebønner, og hæve 30.000 kr. uden at røre en finger. Hvis det er det, landbrugsministeren forstår ved effektivt landbrug, så er det synonymt med det, andre forstår ved spekulationslandbrug og ved dagdrivertilværelse, og forslaget er faktisk en hån mod den stærkt opreklamerede effektive landmand, der skulle være med til at redde dansk landbrug, og det er et forsøg på at aflede opmærksomheden fra de ganske urimelige kornordninger.

Enigheden mellem landbrugsorganisationerne og kornbranchen om en ubetydelig